

хайдутлукъ, ту съ беглихчелжкь, -- съ послѣдниятъ занаятъ той са занимавалъ малко по-късно, — той печѣлилъ голѣми богатства ; но тия богатства са унищожалелесно, защото лесно са и добивале. Когато дѣдо Либенъ напжлвалъ кесията си, то той оставялъ и кърджелиете, и хайдутлукътъ, дохождалъ си въ Коприщица и захващалъ да харчи своите махмудии. Дѣдо Либенъ живѣлъ богато, а понѣкогашъ харчилъ даже и свѣсѣмъ на вѣтарѣтъ ; той събиралъ въ къщата си цѣло стадо хрѣтки и копое, цѣли ергелета коне и цѣла тайфа измекере, оруженосци (есакчие), чубукчие и така нататакъ. Ето, гледайте, отива той на ловъ, за да са порасходи малко ; а слѣдъ него вжрватъ до петдесетъ души слуги и пазаргидене. Ако би нѣкой изъ съвременното ситно човѣчество, или нѣкой европеецъ, погледалъ въ онова време на дѣда Либена, то той би помислилъ, че това не е днешниятъ